

De opinie

Een borrel te veel vertroebelt ook de politieke blik

Nu 7 jaar geleden zat ik met andere raadsleden en het college van B en W te praten over het Zoetermeerse standpunt over het Stadsgewest. Plaats van handeling: een chique golfclub. Voor mij een trommeltje met boterhammen. De anderen aten krabcocktail.

Dit leverde toen een aardige discussie op over de besteding van belastingcenten aan diners, reisjes en borrels.

Mensen in het algemeen – en dus ook SP-gemeenteraadsleden – willen aardig gevonden worden en voor vol aangezien door de omgeving waarin ze werken. In een politiek vijandige omgeving valt dat niet mee. Daar is wat op gevonden: in de raadsvergadering vlieg je elkaar in de haren, en achteraf aan de bar drink je gezellig een borrel en zeg je dat het niet persoonlijk bedoeld was. Doe je dat niet, dan noemen anderen je al snel een droogkloot en zeggen ze dat je je isoleert.

Dus toch maar meedoen? Dacht ik niet. Respect dwing je af door politiek consequent, helder en recht door zee te zijn. Respect van de bevolking is daarbij het belangrijkste, want die zetten dat respect om in

steun aan ons. Respect van andere raadsleden is hooguit mooi meegenomen. Deze weg duurt weliswaar lang, maar je maakt je niet kwetsbaar. Van dat voordeel moeten we ook de aanstormende generatie raadsleden doordringen.

Van anderen – en soms van SP'ers – hoor je allerlei redenen om toch maar 'bescheiden' met reisjes, borrels en diners mee te doen. Het zou gemakkelijker resultaat opleveren, het persoonlijke en het zakelijke moeten gescheiden worden, je krijgt belangrijke informatie, het zijn ook mensen met wie je samenwerkt, je moet je niet isoleren. Allemaal smoezen. Immers: de beste resultaten behalen we als we mensen organiseren; echt belangrijke informatie krijg je toch niet via je politieke tegenstanders, door prettige omgangsvormen en respect voor de mening van je tegenstanders isoleer je je niet, en persoonlijk heb ik er moeite mee een borrel te gaan drinken met iemand die zojuist bijvoorbeeld een bibliotheek dichtgegooid heeft. Wat er wel gebeurt: voor je het weet ben je stamgast in herberg 'De vrolij-

ke achterkamer', en dat kun je als SP'er de mensen niet uitlegen.

Pleit ik hiermee voor absolute drooglegging?

Nee. We moeten ons niet opstellen als iemand die na de oorlog niet meer het bos is uitgeweest. Een boterham en een kop koffie tussen een middag- en avondvergadering moet kunnen. Een drankje bij het afscheid van een raadslid ook. Maar ik zou hetzelfde principe adviseren als bij genetische manipulatie: 'nee, tenzij'. Tenzij het het directe belang van gewone mensen dient en je hen dat ook kunt uitleggen, en je je onafhankelijkheid behoudt. Daarbij moeten de kosten wel in goede verhouding tot het doel staan.

Tot slot een aantal quizvragen om jezelf te testen. Elke met ja beantwoorde vraag levert een punt op:

- Ik ga naar een borrel van een afscheid van een raadslid;
- ik ga een avondje uit met de oppositie;
- ik neem deel aan een culturele reis naar een zusterstad;
- ik ga drie dagen 'de hei op' om de keuze van een nieuwe burgemeester te bespreken;

Hoe 'gezellig' moet je zijn als SP-volksvertegenwoordiger? Of: hoe consequent moet je je verre houden van alle mogelijke uitstapjes en recepties? Want we zitten er immers voor de mensen, en niet om op kosten van de gemeenschap een leuke tijd te hebben. Toch? In deze Spanning de visie van fractievoorzitter Paul Jonas uit Zoetermeer op diner-tjes, borreltjes en snoeprisjes. Volgende keer graag jouw bondige reactie, liefst per e-mail. Het adres van de redactie vind je op bladzijde 2. Bijdragen moeten uiterlijk op 27 mei binnen zijn.

● ik ga om dezelfde reden een dag vergaderen op het stadhuis waar voor de inwendige mens gezorgd wordt;

● ik eet mee van een broodmaaltijd tussen een middagvergadering en een kort daarop geplande avondvergadering;

● ik mag de auto van de burgemeester met chauffeur lenen om de binnestad van Nice te bekijken;

● ik ga naar een borrel, georganiseerd door de aannemer van een te bouwen nieuw cultuurcentrum;

● de geheime bespreking van de nieuwe stadsuitbreiding vindt plaats in een duur restaurant annex zalencentrum. Ik maak daar geen probleem van.

● ik ga mee op een excursie langs alle zorginstellingen en krijg de hele dag eten en drinken gratis aangeboden.

Beneden de 4 punten ben je wel erg streng, tussen 4 en 7 kan, en boven de 7 ben je corrupt.

Door reisjes, borrels en dergelijke steeds kritisch te volgen en waar ze niet door de beugel konden, aan de kaak te stellen, zijn de etentjes in Zoetermeer vaak veel soberder geworden, wordt voor reisjes een eigen bijdrage gevraagd en is het declaratiegedrag minder uitbundig dan voorheen.

Meedoen dan maar? Nee dus.

Paul Jonas, Zoetermeer